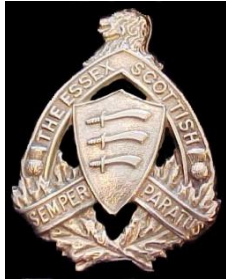

Morris, Kenneth
Private
Essex Scottish Regiment
B138477

Kenneth Morris wordt geboren in Meaford, Ontario, op 20 maart 1925. Op jonge leeftijd scheiden zijn ouders en gaat hij bij zijn moeder Polly en nieuwe stiefvader Dan Patton in Hagersville, Ontario wonen. Dan was een dierenarts uit de Eerste Wereldoorlog; door een gasaanval tijdens de oorlog ondervindt hij de rest van zijn leven de gevolgen daarvan. In dit nieuwe huishouden heeft Ken twee stiefbroers, Frank en Dennis.

WO II breekt uit en Ken's stiefbroer Frank gaat in het Canadese leger en later met de Royal Hamilton Light Infantry naar Europa. Frank komt op 19 augustus 1942 om het leven in Dieppe en ligt begraven op de Canadese oorlogsbegraafplaats in Dieppe. Frank is 26 jaar oud als hij sneuvelt.

Ken's andere stiefbroer, Dennis, is erg overstuurd over de dood van Frank en gaat kort daarna in dienst. Kennelijk waren Dennis en Ken erg aan elkaar gehecht. Ken meldt zich een paar dagen na Dennis, in januari 1943, op 17-jarige leeftijd aan.

Ken heeft een oudere broer, Les Morris, die in WW2 bij de Canadese luchtmacht is en dient bij het British Commonwealth Air Training Plan (BCATP). Les 'zoon, Jim Morris, heeft een boek geschreven over Ken Morris (de oom van Jim) met de naam 'Rescued From Obscurity'. Dit boek vindt u op www.rescuedfromobscurity.wordpress.com

Ken met zijn broer Les, Les' toekomstige vrouw Shirley en zijn zusje Norma.

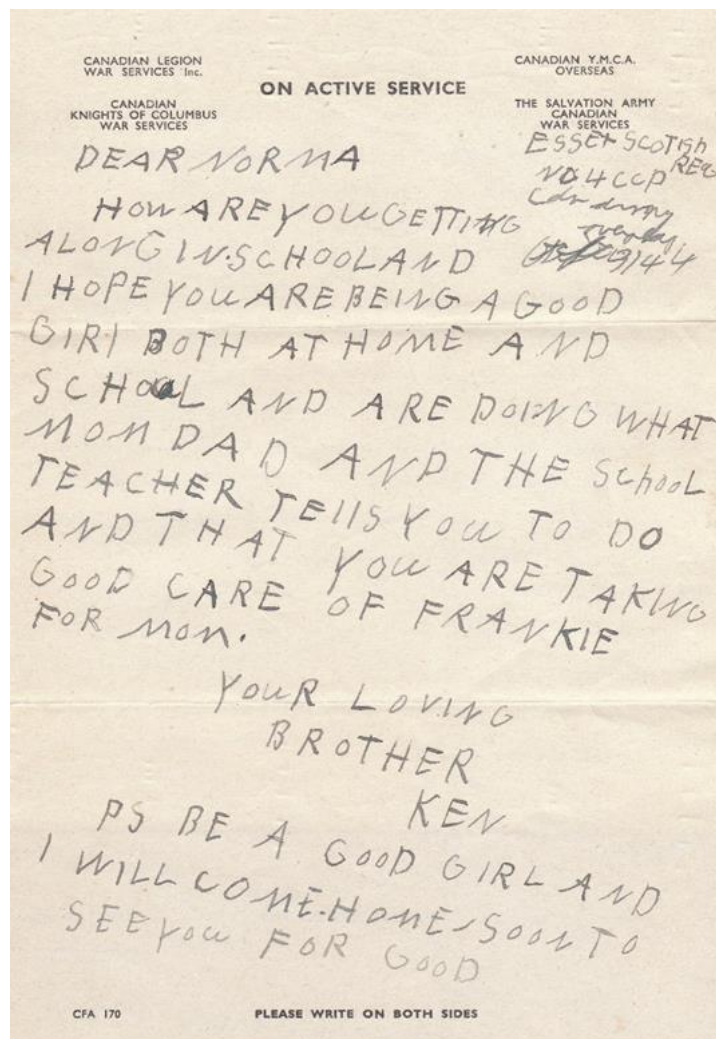
Ken met opa en oma Morris

en met zijn vader en zus Marie.

Al deze familieleden zouden later overrompeld en verslagen zijn als het nieuws over de dood van Ken komt.

Ken's moeder Polly en stiefvader Dan hebben zelf twee kinderen - Norma en Frank. Vanuit Europa stuurt Ken de volgende brief aan Norma, die dan ongeveer 8 jaar oud is. Interessant om te zien dat deze brief in drukletters heeft geschreven, omdat de meeste zijn andere brieven met de hand zijn geschreven, en moeilijk te lezen vanwege zijn slechte handschrift.

Ken komt kort na D-Day in Frankrijk aan en sluit zich op 25 juli 1944 aan bij het Essex Scottish Regiment. Hij raakt zwaar gewond op 13 augustus 1944, tijdens hevige gevechten met de Duitsers. Waarna hij wordt teruggestuurd naar Engeland voor operaties en herstel.

In Engeland schrijft Ken de volgende brief aan zijn broer Les:

*Essex Scottish Regiment
9e Cdn Gen Hosp
Cdn Army Overseas
2 september 1944*

Beste Les,

Even een paar regels om je te laten weten dat ik vandaag je zeer welkome brief heb ontvangen en ik ben zeker blij van je te horen, maar vooral om te horen dat alles in goed met je is. Je hoeft je geen zorgen te maken over mij, het komt goed en vandaag halen ze de hechtingen uit mijn maagwond en het gebied rond mijn achterste, als je begrijpt wat ik bedoel.

Vertel de anderen maar dat ze zich geen zorgen hoeven te maken om mij, want ze maken me beter dan tevoren. De wond waar de granaatscherf insloeg voelt dood en als ik probeer rechtop te lopen, voelt het grappig, dat kun je verwachten. Maar ik denk dat ik nog geluk heb, aan sommige van de jongens te zien.

Les, ik hoop dat mam het niet te zwaar heeft opgevat, zoals ik al zei, maak je geen zorgen, want het komt wel goed. Dus praat er niet over en help haar zoveel als je kunt om het uit haar gedachten te zetten, en ik wed dat ze het goed heeft opgenomen. Maar ik zie jullie allemaal snel en zal, omdat om dat bepaalde meisje die vraag te stellen die me dwarszit en hoop dat het antwoord ja is.

Nu we het toch hierover hebben, heb jij hetzelfde antwoord om een bepaald meisje te vragen? Dan kunnen we er een dubbele bruiloft van maken, dat klinkt goed toch?.

Nee Les, ik heb het pakket nog niet ontvangen dat jij en Shirley me hebben gestuurd, maar de post bereikt ons hier om de een of andere reden traag en ik vermoed dat ik pas post van je ontvang als ik terug in Canada ben, geadresseerd aan hier en sommigen zullen oud zijn en heel veel van de wereld hebben gezien, maar dat is de manier van leven en jouw eerste brief is die mij vanuit Canada bereikt en je moet weten dat ik er erg blij mee ben ik was om die te ontvangen en schrijf a.u.b. vaak omdat ik het fijn vindt om van je te horen. Het zorgt ervoor dat een man's moraal omhoog vliegt om van thuis te horen, je weet niet hoeveel het voor een man betekent om een brief van thuis te krijgen als hij in actie of in het ziekenhuis is en als een man een brief van thuis krijgt geeft die hem het gevoel dat hij het hele Duitse leger in zijn eentje aan kan. Waar we nu ook mee bezig zijn en de jongens doen het verdomd goed.

Hé, hoe gaat het met iedereen en hoe is het weer daar, zoals altijd of anders? Laat je het me weten de volgende keer dat je schrijft.

Excuseer mijn schrijven omdat het een beetje slordig is en ik hoop dat je het kunt lezen.

Nou, Les nieuws is hier schaars en er is niet veel om over te praten, dus ik zal nu stoppen en je groeten, en blijf schrijven tot we elkaar weer weerzien.

Je liefhebbende broer Ken

Ken leek zeker meer bezorgd om zijn moeder dan om zijn eigen welzijn.

Interessant genoeg, terwijl Ken in Engeland was, ontvangt de moeder van Ken de volgende brief van een andere moeder in Engeland, die Ken had ontmoet.

24 okt (1944)

Geachte mevrouw Patton,

Gistermorgen zag ik 5 Canadese soldaten die er erg nat uitzagen op ons pad. Dus vroeg ik hen om een kopje thee te drinken, alles wat ik hen kon geven vanwege rantsoenen. Ze waren zo aardig en vriendelijk. Je zoon was erbij, dus ik vroeg hem of hij dacht dat je graag wilde horen dat ik hem had gezien. Hij dacht van wel.

Hij zag er heel goed uit en leek heel gelukkig. Ik wou dat we meer konden doen voor deze jongens zo ver weg van huis. Maar ik hoop en vertrouw erop dat de oorlog snel voorbij is en dat je hem weer thuis hebt.

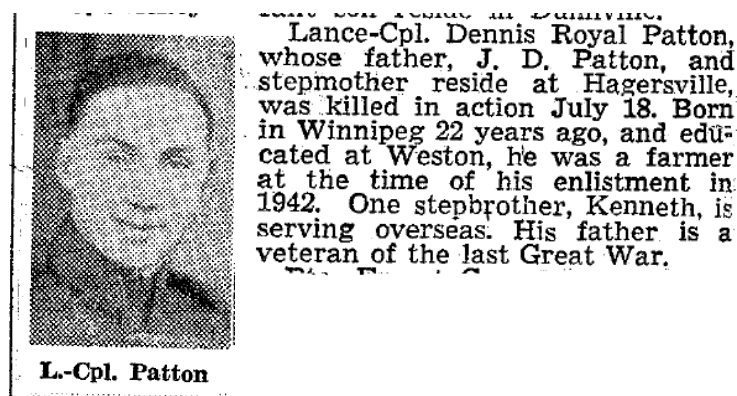
Mijn eigen jongen van 18 is net lid geworden van de marine en gaat volgende maart naar zee.

Met alle beste wensen,

Hoogachtend,

Nora Frith

Als hij in Engeland aan het herstellen is, ontvangt Ken een brief van thuis waarin hem wordt verteld dat zijn stiefbroer Dennis op 18 juli 1944 in de buurt van Caen, Frankrijk is gedood. Dennis is een van de 37 slachtoffers van zijn regiment (Royal Regiment) dat die dag worden gedood. Dennis is 22 jaar oud als hij omkomt. Dennis is begraven op de Canadese oorlogsbegraafplaats Beny-Sur-Mer.

Het volgende fragment komt uit een brief die Ken naar zijn moeder stuurt:

"Dat nieuws over Dennis kwam voor mij als een schok van een schok en ik ga hem meer missen dan woorden kunnen zeggen als ik thuis kom, omdat Dennis en ik veel plezier hadden samen en de manier waarop we dingen deden we meer waren zoals broers en een paar mensen namen ons voor broers toen ze ons samen zagen, omdat we op een of andere manier op elkaar leken."

Nadat hij in Engeland is hersteld, keert Ken eind november 1944 terug naar de Essex Scottish in Nederland. Hij schreef veel brieven aan zijn familie, vooral aan zijn moeder.

"... Zoals je aan deze brief kunt zien, ben ik terug bij mijn regiment en waar ik nu ben is alleen maar modder en een taal, die moeilijk te begrijpen is en voor sommigen van ons klinkt het als Duitst. Maar de mensen zijn vriendelijk en ze zorgen ervoor dat je je meteen thuis voelt, maar we zullen blij zijn als deze puinhoop wordt opgeruimd. Dan kunnen we allemaal terugkeren naar de mooie vertrouwde kusten van Canada en de dag dat ik de haven van Halifax weer zie en aan wal ga Ik zal moeder aarde kussen zonder er twee keer over na te denken ... "

"... Mam, een paar dagen geleden ontving ik een kerstpakket van de inwoners van Hagersville en jongens was ik ooit blij om dat te krijgen en de jongens in de sectie waar ik ben en ik hebben er heerlijkvan gegeten. Ik dacht ik dat elke winkel in Hagersville wel iets gedoneerd had, want er was een beetje van alles en mevrouw ?? [onleesbaar] had ongeveer een half pond fudge met boter erin gemaakt en jongens wat was dat lekker ... "

Begin maart 1945 maken de Scottish Essex deel uit van een grote aanval op Duitsland, nabij de Rijn. Op 8 maart, om 5:30 in de ochtend, vallen de Canadezen van de 4e Brigade, inclusief de Scottish Essex, de Duitse stellingen aan in Xanten, Duitsland. Het is een heftige dag voor het Canadese leger. De Essex Scottish alleen al verliezen 34 man die dag in Xanten. Helaas is Ken een van hen. Hij is pas 19 jaar oud, slechts een paar dagen voor zijn 20e verjaardag.

Ondertussen had zijn moeder een brief naar Ken gestuurd:

Lieve zoon,

Even een paar regels in de hoop dat het goed met je gaat, Ken. Schrijf alsjeblieft snel want ik heb geen brief van je gehad sinds je in het ziekenhuis lag met de bof. Ik kan het niet helpen dat ik me zorgen maak als ik niets van je hoor. Ik bid elke avond voor je en ik heb de klompen gekregen die je op 3 maart hebt gestuurd. Het duurde lang voordat ze hier waren, maar ik vind ze zo lief van je en ik was er heel blij mee en heel erg bedankt, Ken. Nou, papa is eindelijk weer gaan werken en ik ben blij dat ik je meer pakketten kan sturen en nu hoop ik dat je je verjaardagskaart die ik heb gestuurd, ontvangt. Pat werkt in Toronto. Norma en Frankie maken het goed. Frankie zegt dat Ken op de Duitsers schiet, hij kan nu al praten. Ik hoop dat deze oorlog snel voorbij is, zodat we je weer thuis kunnen hebben. Les en Shirley maken het goed. Ook Doris en de kinderen. Nou zoon, ik denk dat ik deze keer niet veel nieuws heb, dus ik hoop snel weer van je te horen. Moge God je zegenen en je beschermen.

Veel liefs,

Moeder, vader, Norma, Frankie.

XXXXXXXXXXXX

Let op de datum van de brief - 9 maart 1945. Dat is een dag nadat Ken om het leven komt. Gezien de toon van de brief, moet ze iets gevoeld hebben, een gevoel dat vooral moeders over hun kinderen hebben. De brief is gevonden in een map, vergezeld van een envelop die in rode letters aangeeft: 'Overleden, retour afzender'.

Kort daarna ontving de moeder van Ken de volgende brief van Lieut. James Noonan, een lid van het Schotse Regiment van Essex, die op 8 maart 1945 bij Ken was.

*Essex Scottish Regt
B. Coy
Can. Army Overseas*

Dear Mrs. Patton:

May I convey to you the sincerest sympathy and understanding of all the officers and men of "B" Coy in the death of your son B138477 Pte. Morris K. A. who was killed in action while serving with his Regt on 8th of March 1945.

His fatal wound was received from machine-gun fire while making an attack with his company.

His present resting place is in a Canadian cemetery near Xanten in Germany.

Pte. Morris was a very good soldier and a friend of all the boys in the platoon.

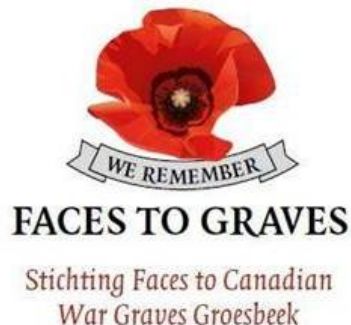
I hope these few words will afford a small measure of comfort to you in your very great loss.

Sincerely.

James A. Noonan, Lieut.

Ken wordt in eerste instantie begraven waar hij sneuvelt bij Xanten. Later is hij herbegraven op de Canadese oorlogsbegraafplaats in Groesbeek, graf **III. H. 13**. Hij wordt omringt door zijn kameraden die ook dezelfde datum 8 maart 1945 op hun grafsteen hebben staan.

Levensverhaal door Jim Morris, Ken's neef.

Levensverhaal ter beschikking gesteld aan Faces To Graves door, met dank aan Jim Morris.

Jim Morris: Samenvattend is het onvoorstelbaar als je nadenkt over de impact van oorlogsverliezen op de gezinnen thuis. Ken had een vader, moeder, stiefvader, broers, zussen, stiefbroers en stiefzussen. Ze deelden allen het verdriet om het verlies van drie jonge mannen, 26, 22 en 19 jaar oud, die ze in het buitenland verloren hebben om nooit meer terug te zien.

Als een interessant bijkomstig verhaal en een voorbeeld van hoe de Nederlanders denken over de Canadezen, werd het graf van Ken kort na

de oorlog 'geadopteerd' door een jonge tiener uit Nijmegen, genaamd Gerry Arts.

Verschillende leden van de Morris-familie, te beginnen met de moeder van Ken, hebben door de jaren heen contact gehouden met Mr. Arts en ze wisselen nog steeds elk jaar kerstkaarten uit.

Gerard Arts

1948 Gerard en zijn moeder.

2015 Jim Morris en zijn vrouw en Gerard Arts met zijn echtgenote.

Ken's broer Les bezocht Ken's graf op de Canadese begraafplaats in Groesbeek in 1997.

Hagersville Mother Learns Son Killed

Pte. Kenneth A. Morris, of Toronto, son of Mrs. James Patton, of Hagersville,

Ont., has been killed while fighting on the western front, according to information received by his mother recently. Before he enlisted in Canada's active army he was an employe of the Robertson Brothers, Ltd., candy manufacturers.

Pte. K. A. Morris, Queen street east. He was born and educated in Meaford.